

10. Да кажемъ, какво азъ чюхъ, че има войнъ и брашно-шо чини дваиъши повече ошъ по-наирбдъ, имамъ ли право да куиъ брашно ошъ нѣкого, кой-шо не е чюль шова, съ по-ирбжиъ-ш.ж. ѡбиъ.
11. Человѣцы-шѣ, по-скоро ли или по-полѣга ѡжъ ся обогашявашъ, ако всички строго вардяшь правила-ша на правд.ж.-ш.ж.?

ОТДѢЛЕНІЕ IV.

За ерѣмянно размѣненіе на пришяжаніе или заемъ.

Человѣкъ често иска да употрѣблява притяжаніе-то на друго го за едно опрѣдѣлено врѣмя, тогава той е длъженъ да плати приличнъ цѣнъ за това врѣмянно владѣніе. Цѣна-та, коя-то ся плаща за употрѣбленіе-то на пары ся нарича *михва*. Цѣна-та, коя-то ся дава за употрѣбленіе-то на други притяжанія, нарича ся *наемъ* (кырія).

Правила-та, по кон-то тая заплата ся дава, сж слѣдъжыцы-тѣ. Оный, кой-то зима съ кырію, плаща:

1. За употрѣбленіе-то. 2. За опасность-т.ж.

1. *За Упошрѣбленіе-шо*. Нѣкое притяжаніе е по-ползователно, т. е. способно е да произведе по-голѣмъ ползъ отъ друго притяжаніе. Една нива може да произвожда по-много рождѣжъ отъ другъ; и сжще-то притяжаніе може да струва повече въ нѣкои врѣмена, нежели въ други. Кога-то мнозина трѣсятъ кжщъ съ кырію, кырія-та на еднъ кжщъ, трѣбва да е повече, нежели кога-то има много празны кжщи, и никой не дири.

2. *За опасность-ш.ж.* Въ нѣкой случай, кога-то человекъ дава притяжаніе-то си на заемъ, по-вѣроятно е, че той ще го прійме пакъ неповрѣдено, отъ колко-то е въ другъ случай. Опасность-та, че ще има загубъ въ даваніе-то на единъ чифликъ съ кырію е по-малкъ, отъ колко-то е въ даваніе-то на единъ корабль; въ даваніе-то на еднъ кжщъ, нежели на единъ конь. Спорядъ колко-то опасность-та за загубъ е по-голѣма или по-малка, трѣбва и заплата-та да ся увеличява или смалява. Затова цѣна-та на еднъ кырію всякога трѣбва за ся измѣнява спорядъ тѣзи двѣ обстоятел-